

KLAGANDE

1. Burlövs kommun
2. Kävlinge kommun
3. Lomma kommun
4. Lunds kommun
5. Malmö kommun
6. Simrishamns kommun
7. Sjöbo kommun
8. Skurups kommun
9. Staffanstorps kommun
10. Svedala kommun
11. Tomelilla kommun
12. Trelleborgs kommun
13. Vellinge kommun
14. Ystads kommun

Ombud: Advokat [REDACTED] och biträdande jurist [REDACTED]

MOTPART

Konkurrensverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 13 februari 2023
i mål nr 15741-22, se bilaga A

SAKEN

Tillsyn över offentlig upphandling

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller överklagandena och upphäver Konkurrensverkets
14 tillsynsbeslut fattade den 5 juli 2022.

YRKANDEN M.M.

Burlövs, Kävlinge, Lomma, Lunds, Malmö, Simrishamns, Sjöbo, Skurups, Staffanstorps, Svedala, Tomelilla, Trelleborgs, Vellinge och Ystads kommuner (ägarkommunerna) yrkar att Konkurrensverkets 14 tillsynsbeslut ska upphävas. Som grund för yrkandet förs i huvudsak fram följande. Ägarkommunernas tilldelning av uppdraget om avfallshantering till Sydsånes avfallsaktiebolag (Sysav) omfattas inte av lagen (2016:1145) om offentlig upphandling, LOU, eftersom uppdraget inte utgör tilldelning av ett skriftligt kontrakt enligt 1 kap. 15 § LOU. Om uppdraget bedöms utgöra tilldelning av ett kontrakt så är undantaget för intern upphandling i 3 kap. 11 § och 13 § LOU tillämpligt. Tidpunkten för tilldelningen måste i så fall vara vid ingåendet av konsortialavtalen, eller senast vid antagandet av bolagsordningen och ägardirektiven vid bolagsstämman 2010. Verksamhetskriteriet är uppfyllt eftersom tilldelningen av uppdraget om avfallshantering till Sysav även omfattar ägarkommunernas renhållningsskyldighet enligt 15 kap. 20 § miljöbalken, vilket innefattar att utföra energi- och materialåtervinning vid hantering av kommunalt avfall. Försäljningen av energi och återvunnet material utgör en integrerad del av avfallshanteringen och intäkterna från försäljningen är därför hänförliga till intern verksamhet, oavsett om de kommer från ägarkommunerna eller från tredje part. Eftersom LOU inte är tillämplig har ägarkommunerna inte någon skyldighet att dokumentera åtgärderna enligt 12 kap. 14–16 §§ LOU.

Konkurrensverket anser att överklagandena ska avslås och för fram i huvudsak följande. Ägarkommunernas tilldelning av kontrakt till Sysav att utföra avfallshantering omfattas av LOU. Ett kontrakt enligt 1 kap. 15 § LOU måste innehålla ekonomiska villkor. Eftersom bolagshandlingarna inte innehåller ekonomiska villkor sker tilldelningen av ett kontrakt, eller ett ramavtal, vid Sysavs årliga beslut om behandlingsavgifter. Ägarkommunerna har regelbundet vid tidpunkten för respektive faktura

tilldelat Sysav kontrakt om avfallstjänster. Bolagshandlingarna visar inte att tilldelningen omfattar försäljning av energi och återvunnet material till tredje part. Intäkterna från försäljningen är därför hänförliga till extern verksamhet. Eftersom verksamhetskriteriet inte är uppfyllt är undantaget i 3 kap. 13 § LOU inte tillämpligt. Ägarkommunerna har därför genomfört otillåtna direktupphandlingar och brutit mot dokumentationsplikten.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målet är om det var riktigt av Konkurrensverket att rikta kritik mot ägarkommunerna för att ha anskaffat avfallshanteringstjänster från Sysav utan föregående annonsering enligt LOU eller om anskaffningen varit undantagen från lagens tillämpningsområde, antingen på grund av att det inte skett någon tilldelning av kontrakt enligt 1 kap. 15 § LOU eller på grund av att verksamhetskriteriet för intern upphandling enligt 3 kap. 13 § LOU är uppfyllt.

Tilldelning av kontrakt

Vad parterna för fram

Ägarkommunerna för fram att LOU endast ska tillämpas vid anskaffningar som sker genom tilldelning av kontrakt (1 kap. 2 § LOU). Förhållandet mellan kommunerna och Sysav regleras genom bolagshandlingarna i form av konsortialavtal, bolagsordning och ägardirektiv, varigenom Sysav tilldelats uppdraget att utföra avfallshantering för ägarkommunernas räkning. Ägarkommunerna har ensidigt beslutat att anlita Sysav för att utföra verksamheten och de kan ensidigt besluta att avsluta uppdraget, utan att Sysav kan vidta rättsliga åtgärder och göra gällande kontraktsbrott. Bolagshandlingarna innehåller inga ekonomiska villkor och utgör därför inget kontrakt med ekonomiska villkor enligt 1 kap. 15 § LOU. Varken Sysavs styrelsebeslut om behandlingsavgifter eller fakturorna från Sysav

medför skyldigheter för ägarkommunerna att lämna avfall till Sysav eller för Sysav att ta emot avfall. Styrelsebesluten och fakturorna medför alltså inte några rättsligt bindande skyldigheter av ömsesidigt bindande karaktär som kan åberopas inför domstol. De uppfyller därmed inte heller kriterierna för att utgöra ett kontrakt enligt 1 kap. 15 § LOU.

Om ett kontrakt enligt LOU:s mening ändå bedöms ha tilldelats Sysav måste tidpunkten för tilldelningen bestämmas till ingåendet av konsortialavtalen, eller senast vid antagandet av bolagsordningen och ägardirektiven vid bolagsstämman 2010, eftersom det är genom bolagshandlingarna som ägarkommunerna åtar sig att lämna avfall till Sysav och Sysav åläggs en skyldighet att utföra avfallshanteringen åt ägarkommunerna. Enligt förarbetena kan tilldelningar vid intern upphandling ske genom bl.a. bolagsordningar eller genom ”rättshandlingar och åtgärder” (prop. 2015/16:195 s. 394). Ägarkommunerna och Sysav har sedan ingåendet av konsortialavtalen och bolagsordningens tillkomst agerat som om Sysav har uppdraget som anges i bolagshandlingarna. Civilrättsligt innebär parternas agerande att parterna har ingått ett avtal. Förvaltningsrätten har dock ansett att parternas agerande inte är tillräckligt för att vara ett kontrakt och därigenom, i strid med rättspraxis, uppställt ett formkrav för tilldelning av kontrakt vid intern upphandling. Den årliga justeringen av behandlingsavgifterna medför inte att det uppkommer några förpliktelser för parterna eller att parterna dessförinnan har saknat förpliktelser mot varandra.

Konkurrensverket invänder att tilldelning av kontrakt enligt 1 kap. 15 § LOU avser ett skriftligt kontrakt med ekonomiska villkor. Begreppet ”ekonomiska villkor” innebär att varje part åtar sig att utföra en prestation i utbyte mot en annan (EU-domstolens dom i mål C-367/19 Tax-Fin-Lex, p. 25). Eftersom bolagshandlingarna saknar ekonomiska villkor har förvaltningsrätten korrekt bedömt att dessa handlingar inte kan vara ett kontrakt. I stället har förvaltningsrätten bedömt att ett kontrakt, eller ett

ramavtal, har slutits vid tidpunkten för Sysavs årliga styrelsebeslut om behandlingsavgifter. Det är nämligen först då som samtliga villkor för Sysavs tillhandahållande av tjänsten enligt ägarkommunernas direktiv fastställs. Ägarkommunerna har regelbundet, vid tidpunkten för varje faktura, tilldelat kontrakt om avfallstjänster baserat på villkoren i det årliga styrelsebeslutet. Utöver dessa fakturor finns ingen skriftlig dokumentation av anskaffningarna.

Kammarrättens bedömning

LOU gäller för upphandling som genomförs av en upphandlande myndighet (offentlig upphandling). Med upphandling avses de åtgärder som vidtas i syfte att anskaffa varor, tjänster eller byggentreprenader genom tilldelning av kontrakt (1 kap. 2 § första stycket LOU).

Med kontrakt avses ett skriftligt avtal med ekonomiska villkor som ingås mellan en eller flera upphandlande myndigheter och en eller flera leverantörer, och avser leverans av varor, tillhandahållande av tjänster eller utförande av byggentreprenad (1 kap. 15 § LOU).

Bestämmelserna grundar sig på upphandlingsdirektivet¹ där med upphandling avses en eller flera upphandlande myndigheters anskaffning genom ett offentligt kontrakt av byggentreprenader, varor eller tjänster (artikel 2.1). Med begreppet offentligt kontrakt avses ett skriftligt kontrakt med ekonomiska villkor (artikel 2.5) och med begreppet skriftligt avses varje enhet av ord eller siffror som kan läsas, återges och sedan meddelas, inklusive uppgifter som går att överföra eller lagra med elektroniska medel (artikel 2.18).

¹ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG

Enligt EU-domstolen ska begreppet kontrakt tolkas vidsträckt och omfatta såväl alla former av ersättningar som kan kvantifieras i pengar och som en upphandlande myndighet åtar sig att betala till en leverantör, som alla olika sätt på vilka en leverantör, i utbyte mot ersättning, kan åta sig att bl.a. utföra tjänster för den upphandlande myndighetens räkning. Definitionen av kontrakt och det nationella regelverk vari direktivbestämmelserna tillämpas ska tolkas på så sätt att direktivens ändamålsenliga verkan säkerställs (mål C-399/98 Ordine degli architetti, p. 52, 55 och 85). Det är inte den rättsliga beteckningen av en viss avtalsrelation i sig som är viktig utan innebörden av denna tolkad i funktionella termer. Samarbetsavtal mellan olika myndigheter kan vara kontrakt i direktivens mening (mål C-84/03 Kommissionen mot Spanien). Med begreppet ekonomiska villkor avses att varje part åtar sig att utföra en prestation i utbyte mot en annan (mål C-367/19 Tax-Fin-Lex, p. 25).

Enligt förarbetena till LOU kräver den typ av samarbeten som reglerna om intern upphandling avser att undanta inga avtal eller kontrakt för att vara tillämpliga. Sådana samarbeten kan i stället komma till stånd genom en rad rättshandlingar och åtgärder som kan ta sig formen av beslut och komma till uttryck i kommunala protokoll, i bolagsordningar etc. Begreppen avtal eller kontrakt ger därför inte alltid en rättvisande bild av hur samarbetena som undantas genom den aktuella regleringen konstitueras (prop. 2015/16:195 s. 394). Det är inte avgörande för lagens tillämplighet om ett skriftligt avtal ingåtts eller inte. En upphandlande myndighet kan inte undgå rättslig kontroll av en upphandling eller ett ingånget avtal genom att, medvetet eller omedvetet, inte iaktta kravet på att avtalet ska vara skriftligt. Avgörande är i stället att det som anskaffas faller inom lagens materiella tillämpningsområde (samma prop. s. 933).

Kammarrätten konstaterar att anskaffning av återvinnings- och avfallshanteringstjänster omfattas av LOU:s materiella tillämpningsområde. Av det skriftliga konsortialavtalet mellan ägarkommunerna framgår att

kommunerna förbinder sig att samverka inom avfallsområdet genom Sysav, där Sysav ska svara för den regionala återvinningen och avfallshanteringen samt driva och utveckla en miljöriktig och kretsloppsanpassad avfallshantering med målet att maximera återvinningen av material och energi samt minimera deponeringen. Av konsortialavtalet framgår vidare att kommunerna förbinder sig att lämna allt avfall som de har ansvar för till Sysavs återvinnings- och behandlingsanläggningar och deponier. Det framgår också att Sysavs verksamhet ska bedrivas enligt affärsmässiga principer med en taxa som innebär att inkomster och utgifter balanserar. Avgifterna för återvinningen och avfallshanteringen ska tas ut enligt styrelsens beslut om avgifter och taxebestämmelser.

Ägarkommunernas viljeförklaringar i detta konsortialavtal, Sysavs bolagsordning och ägardirektiv tillsammans med kommunernas och Sysavs faktiska handlande att utföra de ömsesidiga prestationerna som anges i bolagshandlingarna innebär att varje part åtar sig att utföra en prestation i utbyte mot en annan. Detta medför enligt kammarrättens mening att bindande avtal och tilldelning av kontrakt har skett. Ägarkommunernas anskaffning av återvinnings- och avfallshanteringstjänster från Sysav mot ersättning utgör därför sådan offentlig upphandling enligt 1 kap. 2 § LOU som i regel ska konkurrensutsättas enligt upphandlingsförfarandena i LOU.

Ägarkommunerna har fört fram att tidpunkten för tilldelning av kontraktet är fel, men inte gjort gällande att de nya bestämmelserna om intern upphandling i 3 kap. 13 § LOU inte ska tillämpas eller att Sysavs omsättning under åren 2015–2017 inte ska beaktas vid bedömningen av om verksamhetskriteriet är uppfyllt.

Vid dessa förhållanden, och med hänsyn till att kammarrättens prövning är begränsad till de överklagade tillsynsbesluten, anser kammarrätten att det i det här fallet inte är nödvändigt att fastställa en exakt tidpunkt för ägarkommunernas tilldelning av uppdraget till Sysav för att kunna bedöma

om Konkurrensverket haft anledning att rikta kritik mot ägarkommunerna på grund av att verksamhetskriteriet för intern upphandling enligt 3 kap. 13 § LOU inte är uppfyllt.

Verksamhetskriteriet

Konkurrensverket har i de överklagade tillsynsbesluten begränsat prövningen till moderbolaget Sysavs egna verksamhet och till frågan om verksamhetskriteriet är uppfyllt i denna verksamhet eller inte. Kammarrättens prövning omfattar därför endast denna fråga, och inte frågan om övriga förutsättningar för undantaget för intern upphandling i 3 kap. 13 § LOU är uppfyllda.

Avgörande för frågan om verksamhetskriteriet är uppfyllt är om försäljningen av framställd energi och återvunnet material till andra än ägarkommunerna anses omfattas av ägarkommunernas tilldelning av uppdraget till Sysav att utföra bl.a. återvinning av avfall och därmed utgör intern verksamhet, eller om försäljningen till tredje part ska anses vara en extern verksamhet.

Vad parterna för fram

Ägarkommunerna anser att verksamhetskriteriet är uppfyllt eftersom försäljningen av framställd energi och återvunnet material utgör en integrerad del av Sysavs uppdrag att ansvara för ägarkommunernas avfallshantering och återvinning. Intäkterna från försäljningen ska därför hänföras till den interna verksamheten. Enligt förvaltningsrätten måste det vid tilldelningen uttryckligen anges dels att uppdraget omfattar en skyldighet för Sysav att sälja energi och återvunnet material, dels från vem intäkterna ska komma, för att intäkterna från försäljningen ska hänföras till den interna verksamheten. Av EU-domstolens praxis framgår dock uttryckligen att om en tilldelning omfattar en viss verksamhet så ska

intäkterna från den verksamheten anses hänförliga till den interna verksamheten, oavsett om intäkterna härrör från den upphandlande myndigheten eller tredje part (mål C-340/04 Carbotermo och Consorzio Alisei, p. 66 och 67). Det saknas i EU-domstolens avgörande något krav på att det i själva tilldelningen tydliggörs vem som ska vara mottagare av en viss verksamhet. Det avgörande är i stället om tilldelningen omfattar verksamheten som sådan. Detta framgår också av skäl 32 till 2014 års upphandlingsdirektiv.

Även vid beräkning av kontraktsvärdet av en upphandling ska ersättningen både från den upphandlande myndigheten och från tredje part beaktas. Sysavs uppdrag omfattar den avfallshantering som ägarkommunerna har en skyldighet att utföra enligt den kommunala renhållningsskyldigheten i 15 kap. 20 § miljöbalken. Den som behandlar avfall eller är ansvarig för att avfall blir behandlat har också en skyldighet att se till att avfallet i första hand återvinns (prop. 2015/16:166, s. 38 f). Sysav har alltså en skyldighet enligt miljöbalken att vid avfallshanteringen utföra energi- och materialåtervinning. En sådan skyldighet omfattar också att avyttra den energi och det återvunna material som blir resultatet av återvinningen. Om Sysav inte skulle få avyttra energi och återvunnet material skulle den framställda energin helt enkelt behöva släppas ut och det återvunna materialet lagras eller deponeras.

Konkurrensverket anser att verksamhetskriteriet inte är uppfyllt eftersom Sysavs försäljning av energi och återvunnet material till tredje part inte är av marginell karaktär (se mål C-537/07 Sea p. 79 och 80). Det finns ingen skyldighet för Sysav att sälja energi och återvunnet material till tredje man enligt tilldelade kontrakt, tilldelningsbeslut eller nationell lagstiftning, inte ens miljölagstiftningen. Försäljningen omfattas därför inte av ägarkommunernas ”tilldelning” av uppdrag till Sysav och ska betraktas som extern verksamhet.

När verksamhetskriteriet ska prövas, dvs. vid en bedömning av vad som utgör intern respektive extern verksamhet, kräver en tilldelning mer än att enbart fastställa de yttre ramarna för ett bolags verksamhet i bolagsordningar, ägardirektiv och ett mellan ägarkommunerna ingånget konsortialavtal. Vid bedömningen av verksamhetskriteriet är det inte möjligt att bara titta på bolagsrättsliga handlingar, eftersom samtliga kvalitativa och kvantitativa omständigheter i varje enskilt fall då inte beaktas. Förekomsten av en konkurrensutsatt marknad är en kvalitativ omständighet som måste beaktas vid prövningen av verksamhetskriteriet. Av sökningar på annonserade upphandlingar med sökorden avfallshanteringstjänster, hantering av avfall och avfallstjänst framgår att Sysav verkar på en konkurrensutsatt marknad.

Om enbart bolagsordningar, ägardirektiv och liknande skulle anses utgöra en tilldelning kan extern verksamhet endast förekomma när ett kontrollerat bolag agerar utanför de ramar som fastställs i sådana handlingar. En sådan uppfattning är orimlig och oförenlig med syftet med undantaget för intern upphandling. Dessutom strider uppfattningen mot kravet att undantaget ska tolkas restriktivt. Att låta parternas gemensamma avsikt och agerande styra vad som ska anses utgöra intern respektive extern verksamhet skulle medföra en alltför vidlyftig tolkning av verksamhetskriteriet. De miljörättsliga aspekterna gör inte heller att försäljningen av energi och återvunnet material till tredje man ska hänföras till den interna verksamheten. Det saknas rättslig grund för att en tilldelning av avfallstjänster ska kunna utvidgas till att även avse verksamhet som är en naturlig följd av tilldelningen.

Kammarrättens bedömning

En förutsättning för att en upphandling ska anses vara en intern upphandling är att motparten, i detta fall Sysav, utför mer än 80 procent av sin verksamhet, bestämt enligt 16 §, för myndigheternas räkning (3 kap. 13 §

första stycket 2 LOU). Verksamhetsandelen ska bestämmas på grundval av den genomsnittliga totala omsättningen i fråga om varor, tjänster och byggtreprenader under de tre år som föregår tilldelningen eller på grundval av ett annat lämpligt verksamhetsbaserat mått grundat på uppgifter under samma tidsperiod. Om uppgifterna inte längre är relevanta eller inte är tillgängliga, får verksamhetsandelen bestämmas på grundval av något annat lämpligt kvantitativt eller kvalitativt verksamhetsmått (3 kap. 16 § LOU).

Bestämmelserna grundas på upphandlingsdirektivets bestämmelser om intern upphandling i artikel 12.3 och fastställande av procentsatsen för verksamheten i artikel 12.5, som har en något annan lydelse än 3 kap. 16 § LOU.

Enligt artikel 12.5 ska man, när procentsatsen för verksamheten fastställs, beakta den genomsnittliga totala omsättningen eller ett lämpligt alternativt verksamhetsbaserat mått, såsom kostnader som uppstått hos den berörda juridiska personen eller upphandlande myndigheten i fråga om tjänster, varor och byggtreprenader under de tre åren som föregår kontraktets tilldelning. När omsättningen, eller det alternativa verksamhetsbaserade måttet såsom kostnader, för de föregående tre åren inte är tillgängliga eller inte längre är relevanta på grund av tidpunkten för den berörda juridiska personens eller upphandlande myndighetens etablering eller inledandet av verksamheten eller en omorganisation av dess verksamheter, är det tillräckligt att företaget kan påvisa att verksamhetsmålet är trovärdigt, särskilt genom prognoser för verksamheten.

Konkurrensverket har fört fram att man inte bara kan titta på de bolagsrättsliga handlingarna vid bedömningen av verksamhetskriteriet eftersom samtliga kvalitativa och kvantitativa omständigheter då inte beaktas.

Kammarrätten konstaterar att begreppet samtliga kvalitativa och kvantitativa omständigheter inte har förts in i direktivet. I stället anges en fast procentsats av verksamheten och ett alternativt verksamhetsbaserat mått såsom kostnader. Båda dessa kriterier utgör kvantitativa omständigheter. Konkurrensverkets uppfattning har därmed inte stöd i den nya bestämmelsen i upphandlingsdirektivet. Se även generaladvokatens förslag till avgörande i Carbotermo och Consorzio Alisei p. 88 där generaladvokaten uttalar att en fast procentsats inte tillåter att kvalitativa omständigheter beaktas. Mot denna bakgrund, och med beaktande av att EU-domstolen har uttalat att bestämmelserna om undantaget för intern upphandling i bl.a. artikel 12.3 är så ovillkorliga och preciserade att de har direkt effekt i tvister mellan offentligrättsliga juridiska personer angående direkttilldelning av upphandlingskontrakt (de förenade målen C-383/21 och C-384/21 Sambre & Biesme), anser kammarrätten att bestämmelserna i 3 kap. 13 § och 16 § LOU måste tillämpas direktivkonformt.

När det gäller frågan om vilken omsättning som ska beaktas vid bedömningen av verksamhetskriteriet har EU-domstolen uttalat att det är all den verksamhet som bedrivs inom ramen för tilldelningen som ska beaktas, oavsett om mottagaren är den upphandlande myndigheten själv eller tjänsteanvändaren (mål C-340/04 Carbotermo och Consorzio Alisei p. 66). Utgångspunkten för vad som kan tillgodoräknas som intern verksamhet är alltså all den verksamhet som Sysav bedriver inom ramen för ägarkommunernas tilldelning.

Enligt ägarkommunernas konsortialavtal samt Sysavs bolagsordning och ägardirektiv ska Sysav svara för den regionala återvinningen och avfallshanteringen för ägarkommunerna. Miljöbalken ska ligga till grund för verksamheten och målet ska vara att maximera återvinningen av material och energi samt minimera deponeringen. Verksamheten ska också bedrivas enligt affärsmässiga principer och debiteringen ska grundas på en taxa

framtagen på så sätt att inkomster och utgifter i princip balanserar, men med utrymme för sådan vinst att investeringar möjliggörs i framtida återvinnings- och behandlingsanläggningar samt deponier.

Kammarrätten konstaterar att det av de skriftliga bolagshandlingarna klart framgår att ägarkommunernas tilldelning av uppdraget till Sysav omfattar såväl återvinning, avfallsbehandling och deponering av avfall som att driva en kretsloppsanpassad avfallshantering. Den avfallshantering som ägarkommunerna är förpliktade att utföra enligt den kommunala renhållningsskyldigheten i 15 kap. 20 § miljöbalken har därmed överförs på Sysav. Enligt förarbetena till miljöbalken har den som behandlar avfall, eller är ansvarig för att avfall blir behandlat, också en skyldighet att se till att avfallet i första hand återvinns (prop. 2015/16:166, s. 38 f.). Mot bakgrund av EU-domstolens uttalanden i Carbotermo och Consorzio Alisei (p. 66 och 67) anser kammarrätten att även försäljningen av framställd elektricitet, värme och återvunnet material ska anses vara hänförlig till den interna verksamheten, oavsett om mottagaren är ägarkommunerna eller användarna av varorna eller tjänsterna och oavsett om betalningarna kommer från kommunerna eller från användarna. Omsättningen från återvinningen och avfallsbehandlingen, inklusive försäljningen av framställd energi och återvunnet material, ska därför i sin helhet räknas som intern verksamhet.

Konkurrensverket har därför inte visat att verksamhetskriteriet inte är uppfyllt och därmed inte heller att det var fel av ägarkommunerna att tillämpa undantaget för intern upphandling i 3 kap. 11 § och 13 § LOU. Det finns därför inte heller grund för kritik med anledning av att dokumentationsplikten inte har uppfyllts.

Slutsats

Kammarrätten anser sammanfattningsvis att Konkurrensverket inte har haft fog för att rikta kritik mot ägarkommunerna med anledning av deras anskaffningar av avfallstjänster från Sysav. Tillsynsbesluten ska därför upphävas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (KR-01).

Annika Lowén
lagman
ordförande

Haike Degenkolbe
kammarrättsråd
referent

Fredrik Hammarström
kammarrättsråd

Linda Bågling
föredragande jurist